

Розумъ Гриваваена нести тасомъ и парочину
свои ватмента и приреченъ севобогноръ оуво
вандъ съ ночеие снадѣбеновъ енуа менаро, и
какъ еу за утробанъ по винуженостемъ оуво
реченъа намерь сеобвити грымъ и тако зово
емъ, всерки тасомъ уемпостемъ, кон се ут
мизорна на нося и удеу розуму дана иргар,
такъ се оворенъ предомонученъ уара,
вумеренъу намяне, ја оно переноръ конна
конъ по пригнабегеноръ ипотитвно оворенъ
иуеуоуно Мб еста грымъте и раласне ену, ја
се иуоуръ кон наримъ у напрегатъ уегgio
нит са запанурномъ тасомеиъ по вину,
иуеуеиъ ервитъ иуеуапаномъ, гудъ те у оуа,
Новоенъ енуранъ наситнъ овитъ, иу неке
у дугубе по пригнабегеноръ пареченемъ по
енура.

№ 474.

В. Маис 1852. год

у Београдъ.

За Нарачинка кон.

М. Вагднерис Сербеса,

Малис Маликвич

Уодеуноу. Т. Стоверинсена
Станитинъ Стоверинсена
прогоченковнукъ Раваитъ

М. Магдубицъ

ИСТОРИЈСКИ
АРХИВ
БЕОГРАДА